

Warszawa, dnia 19 czerwca 2017 r.

Opinia do ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych

(druk nr 529)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych, określa sposób ustalenia takiego wynagrodzenia oraz harmonogram dochodzenia do jego docelowego poziomu.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, będzie ona służyć zwiększeniu zainteresowania kształceniem w zawodach medycznych, promowaniu podejmowania zatrudnienia na terenie kraju oraz zachęceniu już zatrudnionej kadry do podwyższania kwalifikacji zawodowych w drodze specjalizacji. W efekcie proces ten będzie miał przełożenie na liczbę i profesjonalizm zatrudnionej w podmiotach leczniczych kadry medycznej, a tym samym skutkować będzie wyższym poziomem bezpieczeństwa zdrowotnego poprzez poprawę jakości i dostępności świadczeń zdrowotnych oraz wyższym poziomem bezpieczeństwa sanitarnego.

Ponadto ustawa ma stanowić systemowe rozwiązanie prawne zmierzające do zniwelowania w latach 2017–2021 dysproporcji w zakresie poziomu wynagrodzeń podstawowych grup pracowników medycznych zatrudnionych w podmiotach leczniczych. Od dnia 1 stycznia 2022 r. wynagrodzenie zasadnicze pracownika wykonującego zawód medyczny nie będzie mogło być niższe niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustalone na dzień 31 grudnia 2021 r.

Zgodnie z art. 1 ustawy, określa ona sposób ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych, uwzględniający rodzaj wykonywanej pracy, oraz sposób osiągania najniższego wynagrodzenia zasadniczego.

Zakres podmiotowy ustawy ograniczony jest do:

- 1) osób wykonujących zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, które są zatrudnione w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym (osoby uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osoby legitymujące się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny),
- 2) osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, które biorą bezpośredni udział w wykonywaniu zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej polegających na sprawowaniu zapobiegawczego i bieżącego nadzoru sanitarnego, prowadzeniu działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej w zakresie chorób zakaźnych i innych chorób powodowanych warunkami środowiska oraz na prowadzeniu działalności oświatowo-zdrowotnej.

Podmiotami leczniczymi w rozumieniu ustawy są przedsiębiorcy, samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, jednostki budżetowe, instytuty badawcze, fundacje i stowarzyszenia, których celem statutowym jest wykonywanie zadań w zakresie ochrony zdrowia i których statut dopuszcza prowadzenie działalności leczniczej, osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz jednostki wojskowe, w zakresie, w jakim wykonują działalność leczniczą.

Najniższe wynagrodzenie zasadnicze adresatów ustawy będzie stanowiło iloczyn kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym ustalenie, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, i współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy.

Najniższe wynagrodzenie zasadnicze będzie przysługiwało pracownikowi wykonującemu zawód medyczny zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy najniższe wynagrodzenie zasadnicze będzie przysługiwało w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę.

Zgodnie z art. 3 ustawy, do dnia 31 grudnia 2021 r. podmiot leczniczy dokona podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego pracownika wykonującego zawód medyczny, którego wynagrodzenie zasadnicze jest niższe od najniższego wynagrodzenia zasadniczego, ustalonego jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym ustalenie, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, do wysokości nie niższej niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze.

Sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ustalać mają, w drodze porozumienia, strony uprawnione w danym podmiocie leczniczym do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy.

Podmiot leczniczy, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, zawierał będzie porozumienie z pracownikiem wybranym przez pracowników podmiotu leczniczego do reprezentowania ich interesów.

Jeżeli porozumienie takie nie zostanie zawarte do dnia 31 maja, sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ustali, w drodze zarządzenia w sprawie podwyższenia wynagrodzenia, kierownik podmiotu leczniczego albo podmiot tworzący, w przypadku podmiotów leczniczych działających w formie jednostek budżetowych.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 43. posiedzeniu w dniu 8 czerwca br. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 1583, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 24 maja 2017 r.).

Projekt ustawy skierowany został do pierwszego czytania w Komisji Zdrowia. Posłowie odrzucili 6 poprawek zgłoszonych do projektu w drugim czytaniu.

Za przyjęciem ustawy głosowało 282 posłów, przy 142 głosach przeciw i 2 wstrzymujących się.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) Zgodnie z § 18 Zasad techniki prawodawczej, tytuł ustawy określa się możliwie najzwięźlej, jednak w sposób adekwatnie informujący o jej treści.

Tytuł opiniowanej ustawy sformułowany został w sposób niezgodny z przytoczoną dyrektywą, ponieważ wbrew jego treści, ustawa dotyczy również sposobu ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, niewykonujących zawodów medycznych (art. 5).

- 2) W myśl art. 5 ustawy, w porozumieniu albo zarządzeniu w sprawie podwyższania wynagrodzenia zasadniczego pracownikom wykonującym zawód medyczny. określa się również zasady podwyższania wynagrodzenia osoby zatrudnionej w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, niewykonującej zawodu medycznego, tak aby wynagrodzenie to odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy.

Przepis ten może budzić wątpliwości co do jego wartości normatywnej, ponieważ nie określa żadnych kryteriów, w oparciu o które miałyby następować podwyższanie wynagrodzenia osoby zatrudnionej w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, niewykonującej zawodu medycznego.

Maciej Telec

Główny legislator